

ת"פ 28260/02/21 - מדינת ישראל נגד ג'יאנגסו סנטונג קונסטרקשיין גרופ קו. בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 28260-02-21 מדינת ישראל נ' חברת רמי שבירו
ואח'

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צחי הבדלי
נגד
הנאשמת 4. ג'יאנגסו סנטונג קונסטרקשיין גרופ
קו. בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אלדן דנינו

גזר דין לנאשמת 4

כללי

הנאשמת, חברת ג'יאנגסו סנטונג קונסטרקשיין גרופ בע"מ (להלן: "**הנאשמת**"), אשר תחום עיסוקה בעבודות בנייה, ביצעה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום עבודות שלד בפרויקט מגדלי מגורים, הורשעה על בסיס הודאתה ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירה של **אי התקנה ראויה של גישה למקום עבודה** לפי סעיף 49(3) לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], יחד עם סעיף 225 אותה פקודה (להלן: "**פקודת הבטיחות**"), וכן בעבירה של **אי מסירת מידע בדבר סיכונים**, לפי תקנה 2 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכה לעובדים), תשנ"ט-1999 (להלן: "**תקנות ארגון הפיקוח**"), יחד עם סעיף 225 לפקודת הבטיחות, עבירה של **אי הדרכת עובדים**, לפי תקנה 3(ב) לתקנות ארגון הפיקוח, יחד עם סעיף 225 לפקודת הבטיחות.

המאשימה הגישה כתב אישום כנגד שישה נאשמים, אשר מגולל אירוע שבסופו, למרבה הצער, קופדו חייו של אדם. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ובתמצית בכל הנוגע לנאשמת 4; ביום 10.5.18 או בסמוך לכך, נחתם הסכם בין נאשמת 1 בכתב האישום (חברת רמי שבירו בע"מ), שהינה חברה העוסקת בבניית מתחמי מגורים רבי קומות, לבין נאשמת 4 לפיו, שכרה נאשמת 1 את שירותיה של נאשמת 4 לביצוע עבודות בניה בפרויקט בן שישה מגדלי מגורים בגליל ים בהרצליה (להלן: "**האתר**"). בתקופה הרלוונטית, שימש נאשם 5 כמנהל הפרויקט מטעם נאשמת 4 ונאשם 6 שימש מטעמה כראש צוות העובדים. בהתאם להסכם האמור, התחייבה נאשמת 4, בין השאר, לביצוע עבודות השלמת השלד בכל המפלסים ועל נאשמת 1 היה לספק את התבניות, הפיגומים והתמיכות לצורך ביצוע העבודה. המנוח הועסק על ידי נאשמת 4 ועבד באתר.

כתב האישום מייחס לנאשמת הפרה של חובותיה בכך, שלא דאגה לסביבת עבודה בטוחה במקום עבודתו של המנוח - בקומה ט', תוך שדאגה להתקנת מתקן מתאים, וכן לא מסרה לעובדיה בכלל ולמנוח בפרט מידע עדכני בדבר הסיכונים הכרוכים בעבודה בגובה ובטפסות. בפרט ועוד, לא מסרה הוראות עדכניות לשימוש והפעלה של תהליכי העבודה בהתקנת ופירוק טפסה. כמו כן, לא נקטה הנאשמת באמצעים שיש בהם לוודא, שההדרכה שניתנה לעובדים וביניהם המנוח, הובנה על ידם כראוי וכי הם פועלים על פיה.

ביום 21.12.22 ובהתאם לכפירת כלל הנאשמים, החלו להישמע ראיות בתיק, אלא, שלאחר שנשמעו 2 עדי תביעה, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון וביום 14.5.23 הוצג הסדר זה בין הצדדים הכולל את כלל הנאשמים בתיק. ההסכמה בין הצדדים בכל הנוגע לנאשמת 4 כללה אף הסכמה לעניין העונש שיוטל, לפיה תשלם הנאשמת פיצוי בסך 80,000 ₪ למשפחת המנוח.

טיעוני הצדדים

הצדדים עתרו במשותף לפני בית המשפט לקבל את ההסדר בהיותו ראוי ועומד במתחם הענישה, כמובן לאור שינוי ותיקון כתב האישום באופן מהותי שבסופו של יום ייחס לנאשמת את העבירות שפורטו בחלק הכללי לגזר הדין.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

על פי תיקון 113 לחוק העונשין, הרי שיש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם על פי העיקרון המנחה שהינו עקרון ההלימה, זאת לאחר קביעת יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ואשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו בסופו של דבר, כאשר לצורך כך יש לבחון מהם הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה.

הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירה - דיני הבטיחות בעבודה נועדו לטובתם והגנתם של עובדים, הדינים נועדו לספק להם סביבת עבודה ראויה ובטוחה, שיהא בה על מנת למנוע תאונות עבודה ולשמור על חייו וגופו של כל אשר נמצא במקום עבודה ומבצע את עבודתו. עוד בעניין זה קבע בית המשפט העליון, כי על אף החשיפה הציבורית לתאונות הרבות בענף הבנייה ולתוצאות הטרגיות, עדיין יש המזלזלים בהנחיות הבטיחות, דבר הגובה מחיר רב וחיי אדם (ראו לעניין זה רע"פ 2327/19 גוז **מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו, 19.5.19)).

ככלל, בעבירות של אי שמירה על תקנות הבטיחות בעבודה, יש משום זלזול בעובד בחייו ובשלמות גופו ובבוא בית המשפט לקבוע מתחם הענישה, אזי בשקילת הערכים החברתיים עליו אף ליתן משקל לעובדה, כי מדובר באוכלוסייה המצויה, בדרך כלל בעמדה חלשה ומחובתו למנוע ניצולם לרעה ולהבטיח את שלומם. מדובר בערך חברתי בסיסי ומוגן מן הדרגה הראשונה, כך שגם כשבפועל לא נגרמת פגיעה ממש, הרי שעצם העמדת מבצע העבודה באתר בסיכון

לפגיעה בחייו או בשלמות גופו היא פסולה (ראו בעניין זה גם ע"פ (ארצי) 1002/04 רזפול בע"מ נ' מדינת ישראל 27.3.06).

במקרה זה, הפגיעה בערכים המוגנים הינו **ברף העליון**, שכן המחדלים הרובצים לפתחה של החברה הינם משמעותיים ומהותיים ובעטיים אף נפל המנוח אל מותו ושילם את המחיר הגבוה של כל אדם והוא מחיר חייו.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בתחום הבטיחות בעבודה מלמדת כי טווח הענישה ביחס לסוג העבירות בהן הורשעה נאשמת 4 נע בין 25% ל-50% מגובה הקנס המרבי (ראו ת"פ (תל אביב-יפו) 57287-04-19 **מדינת ישראל - אלברטו גבסו ובניו בע"מ** [פורסם בנבו] (גזרי דין מיום 21.3.23; ו-5.1.23); ת"פ (באר שבע) 55206-06-18 **מדינת ישראל - אסום - חברה קבלנית לבנין בע"מ** [פורסם בנבו] (24.8.22); ת"פ (חיפה) 35285-06-18 **מדינת ישראל - ותד עבד אל והאב** [פורסם בנבו] (21.11.21)).

מאחר והעונש המוסכם עומד במבחני האיזון כפי שאלו נקבעו בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.02), ובשים לב לתיקון כתב האישום, הודאת הנאשמת והחיסכון בזמן השיפוטי, מצאתי כי הסדר הטיעון סביר וראוי ואני מכבדת אותו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת **פיצוי בסך 80,000 ₪** למשפחת המנוח, שפרטיה יועברו למזכירות בית המשפט על-ידי המאשימה.

הפיצוי יועבר כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"ג, 29 מאי 2023, במעמד הצדדים.